

Support Vector Machines

Demonstrace funkce a použití SVM klasifikátoru

Příprava prostředí

Nejprve načteme všechny potřebné knihovny.

```
In[1]:= SetDirectory [NotebookDirectory []];  
Quiet [<< MathSVM`];  
Needs ["VectorAnalysis`"];
```

A inicializujeme funkce, které jsou dále používány.

```
In[4]:= SVMPlotMy [α_, X_ ? MatrixQ, y_, opts___] :=  
Module [{x1range, x2range, sv, df, x1, x2, K}, K = KernelFunction /. {opts} /. Options[SVMPlot];  
x1range = {x1, Min[X[[All, 1]]], Max[X[[All, 1]]]};  
x2range = {x2, Min[X[[All, 2]]], Max[X[[All, 2]]]};  
sv = SupportVectors [α, y];  
df = Total [α * y * Map[K[{x1, x2}, #] &, X]] + Bias [α, X, y, opts];  
Show [ListPlot [X [[Flatten [sv]]], PlotStyle -> {Hue [0.6], PointSize [0.020]}],  
ListPlot [Extract [X, Position [y, 1]], PlotStyle -> {Red}], ListPlot [Extract [X, Position [y, -1]],  
PlotStyle -> {Green}], ImplicitPlot [df == 0, x1range, x2range, PlotStyle -> {Thick}],  
ImplicitPlot [df == 1, x1range, x2range, PlotStyle -> Dashing [.01, .01]],  
ImplicitPlot [df == -1, x1range, x2range, PlotStyle -> Dashing [.01, .01]],  
PlotRange -> All (*, RemainingOptions [{KernelFunction}, opts] *)];  
KernelRBF [x_, z_, b_] := Exp [-b (x - z) (x - z)];  
KernelPolynomial [x_, z_, c_, d_Integer] := (c + x z)^d;
```

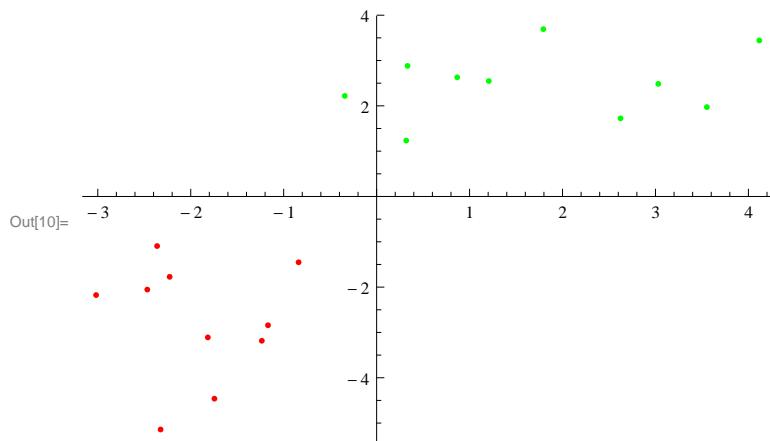
Použití SVM na jednoduchých datech

Vygenerujeme jednoduchá data, která budeme pomocí SVM klasifikovat.

```
In[7]:= points = 20;  
x = Join [RandomReal [NormalDistribution [-2, 1], {points / 2, 2}],  
RandomReal [NormalDistribution [2, 1], {points / 2, 2}]];  
y = Join [Table [1, {points / 2}], Table [-1, {points / 2}]];
```

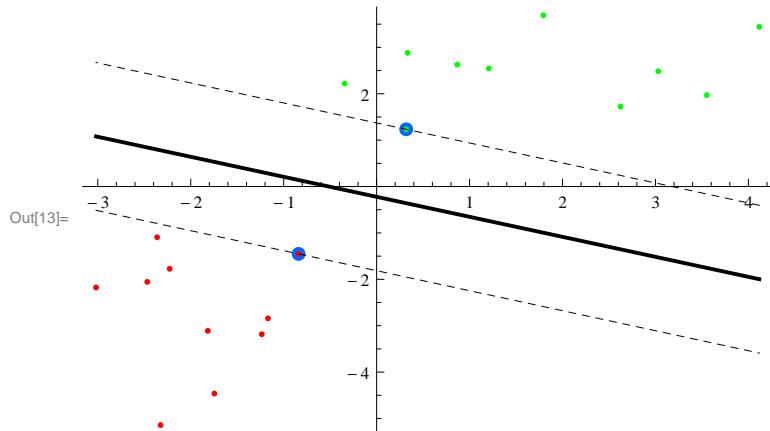
Data si můžeme prohlédnout v grafu.

```
In[10]:= ListPlot[{Extract[x, Position[y, 1]], Extract[x, Position[y, -1]]},
  PlotStyle -> {Red, Green}, PlotRange -> All]
```


Vidíme, že data jsou velmi jednoduchá, obsahují dvě třídy- červenou a zelenou. Na první pohled je jasné, že data jsou lineárně separabilní. Nyní na datech natrénujeme SVM klasifikátor a zobrazíme si jeho výstup.

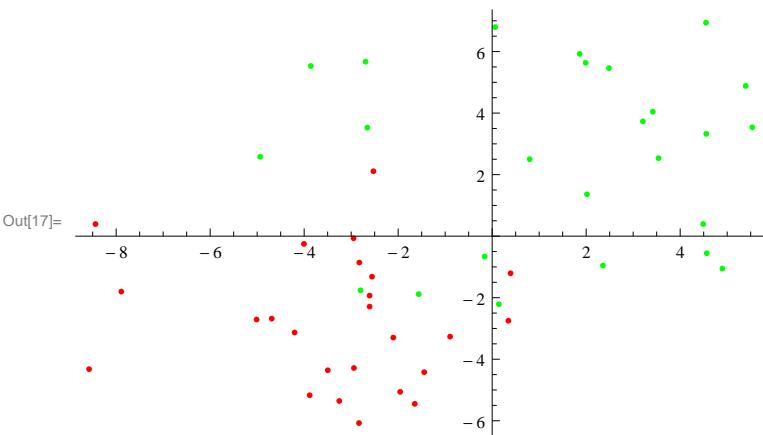
```
In[11]:= t = 0.01;
a = SeparableSVM[x, y, t];
SVMPlotMy[a, x, y]
```


V grafu vidíme dvě opěrné roviny (přímky) zobrazené čárkovaně. Rovina, pomocí které je prováděna klasifikace je zobrazena tlustou plnou čárou - vše nad rovinou patří do zelené třídy, vše pod ní patří do červené třídy. Modrou barvou jsou zvýrazněny opěrné vektory.

Dále si vygenerujeme trochu složitější data.

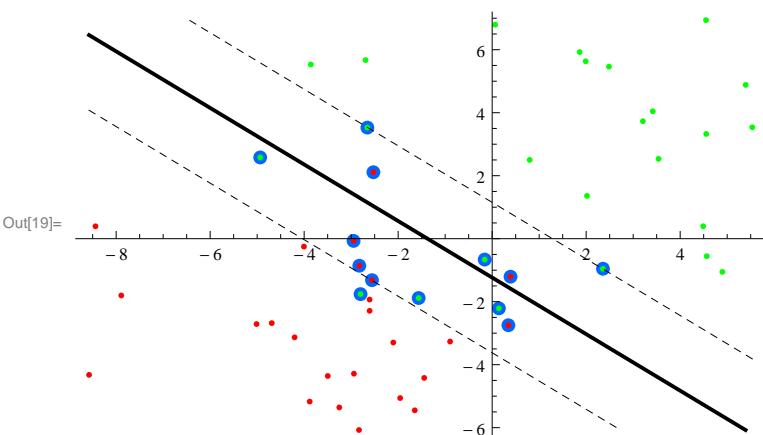
```
In[14]:= points2 = 50;
xx = Join [RandomReal [NormalDistribution [-3, 2], {points2 / 2, 2}],
RandomReal [NormalDistribution [2, 3], {points2 / 2, 2}]];
yy = Join [Table [1, {points2 / 2}], Table [-1, {points2 / 2}]];
ListPlot [{Extract [xx, Position [yy, 1]], Extract [xx, Position [yy, -1]]},
PlotStyle -> {Red, Green}, PlotRange -> All]
```


Jak je patrné z grafu, tyto data již není možné lineárně separovat. V tom případě můžeme pokračovat dvěma způsoby. První a nejčastější způsob je přesunout se pomocí jádrové funkce do vyšší dimenze, ve které už budou data lineárně separabilní. Tomuto způsobu se budeme podrobně věnovat později. Druhá možnost je trvat na lineární separaci a připustit možnou chybu.

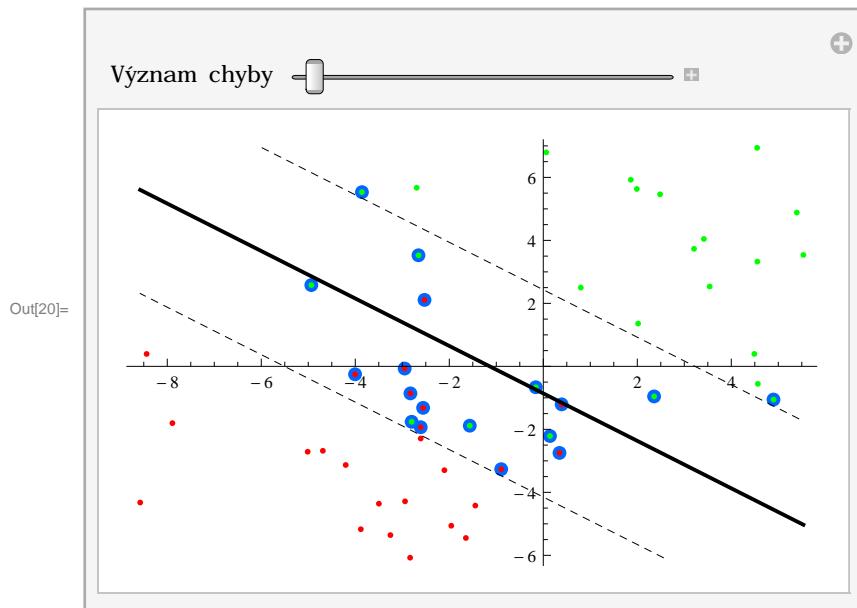
Zobrazíme si výstup lineární separace s povolenou chybou.

```
In[18]:= aa = NonseparableSVM [xx, yy, 0.5, 0.01];
SVMPlotMy [aa, xx, yy]
```


U SVM je možné nastavit si chybovou funkci, která určí jak moc je pro nás chyba významná. Klasifikátor se poté snaží tuto chybu minimalizovat. Na následujícím grafu je možné odzkoušet, jak se bude vyvýjet klasifikace s měnícím se významem chyby.

```
In[20]:= Manipulate [ab = NonseparableSVM [xx, yy, e, 0.01];
  SVMPlotMy [ab, xx, yy], {{e, 0.5, "Význam chyby"}, 0.001, 2}, ContinuousAction -> False]
```


Jádrové funkce

Jádrové funkce jsou základním trikem, pomocí kterého se SVM přesouvá do vyšších dimenzí. (Opakováním) Aplikováním těchto funkcí na data se provede jejich transformace do vyšších dimenzí, kde je již možné data lineárně rozdělit.

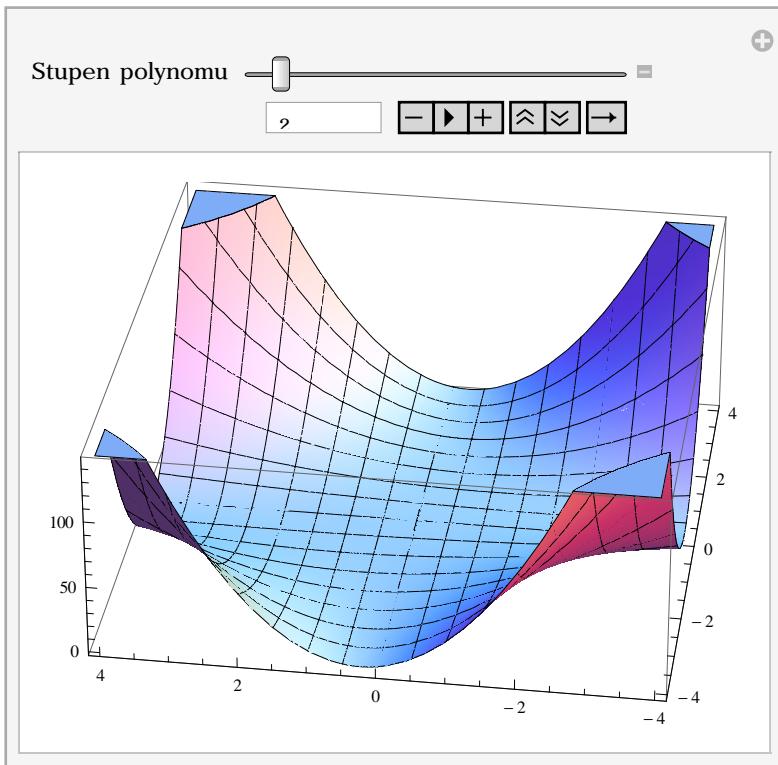
Nejčastěji se jako jádrové funkce používají následující dveře:

Polynomial kernel

Polynomiální kernel je jádrová funkce s následujícím předpisem $k(x_1, x_2) = (x_1 \cdot x_2 + 1)^d$. Při jejím použití je třeba vhodně nastavit stupeň polynomu - parametr d .

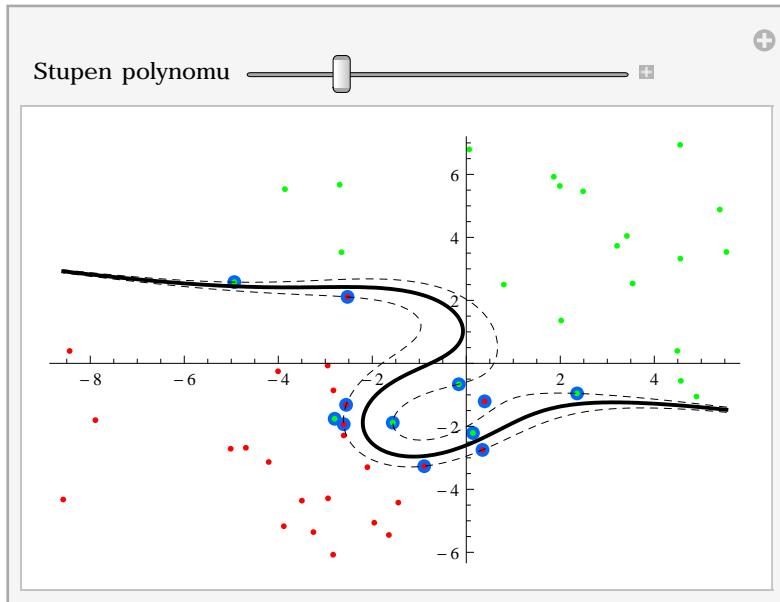
Jak polynomiální kernel vypadá v závislosti na jeho stupni je možné si prohlédnout na následujícím grafu.

```
Manipulate[Plot3D[KernelPolynomial[x, z, 1, d], {x, -4, 4}, {z, -4, 4},
ViewPoint -> {-7.654, -1.091, 4.608}, PlotPoints -> {30, 30}], {{d, 1, "Stupen polynomu"}, 1, 20, 1}]
```


Nyní necháme SVM, aby si transformovalo data do vyšší dimenze pomocí polynomiálního kernelu a následně provedlo klasifikaci. Ke klasifikaci použijeme stejná data jako v případě klasifikace s chybovou funkcí výše. Graf umožnuje interaktivně nastavovat stupeň polynomu.

```
In[21]:= Manipulate [pk = PolynomialKernel [#1, #2, t] &;
aab = NonseparableSVM [xx, yy, 0.5, 0.01, KernelFunction -> pk];
SVMPlotMy [aab, xx, yy, KernelFunction -> pk],
{{t, 1, "Stupeň polynomu"}, 1, 10, 1}, ContinuousAction -> False]
```


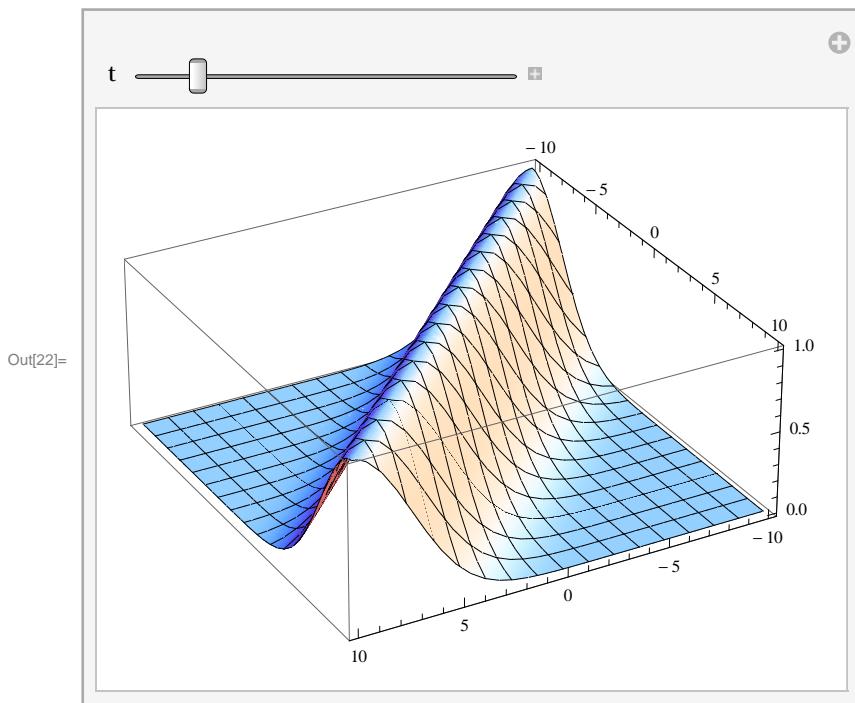
Z grafu je patrné, že při použití nízkého stupně polynomu se SVM model nedoučuje, naopak při použití vysokého stupně je model přeучený. Vhodná hodnota stupně polynomu se hledá experimentálně nejčastěji křížovou validací.

RBF kernel

RBF kernel druhá často používaná jádrová funkce. Její předpis je následující $k(x_1, x_2) = e^{-t(x_1 - x_2)^2}$. Při použití je potřeba vhodně nastavit parametr t .

Závislost RBF kernelu na parametru t si můžete prohlédnout na následujícím grafu.

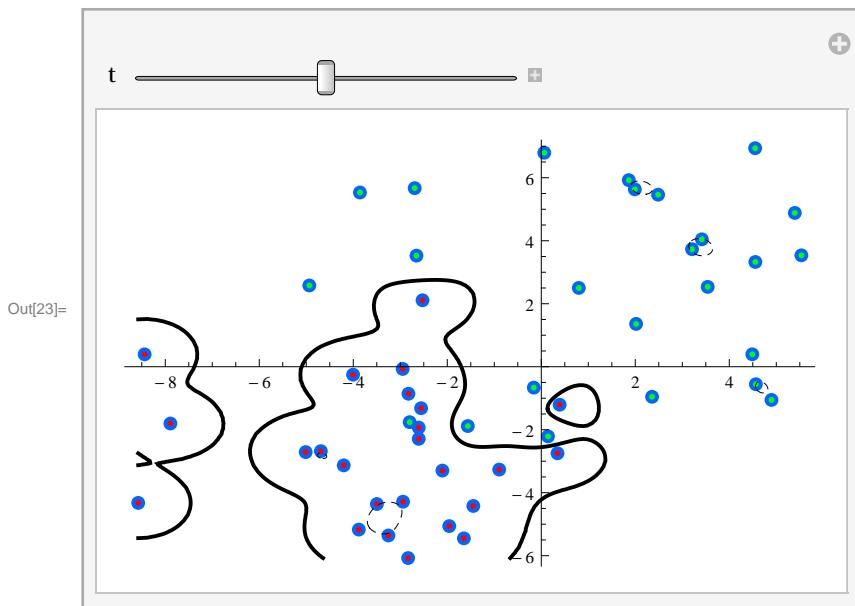
```
In[22]:= Manipulate [Plot3D [KernelRBF [x, z, t], {x, -10, 10}, {z, -10, 10},
ViewPoint -> {3.849, 6.909, 4.295}, PlotPoints -> {30, 30}], {{t, 0.000001, "t"}, 0.000001, 0.5}]
```


Nyní naučíme SVM za použití transformace dat pomocí RBF kernelu. Data použijeme stejná jako v případě polynomického kernelu.

Graf umožnuje interaktivněměnit parametr t.

```
In[23]:= Manipulate [RBFk = RBFKernel [#1, #2, t] &;
aaa = NonseparableSVM [xx, yy, 0.5, 0.01, KernelFunction -> RBFk];
SVMPlotMy [aaa, xx, yy, KernelFunction -> RBFk],
{{t, 0.02, "t"}, 0.0001, 3, 0.01}, ContinuousAction -> False]
```


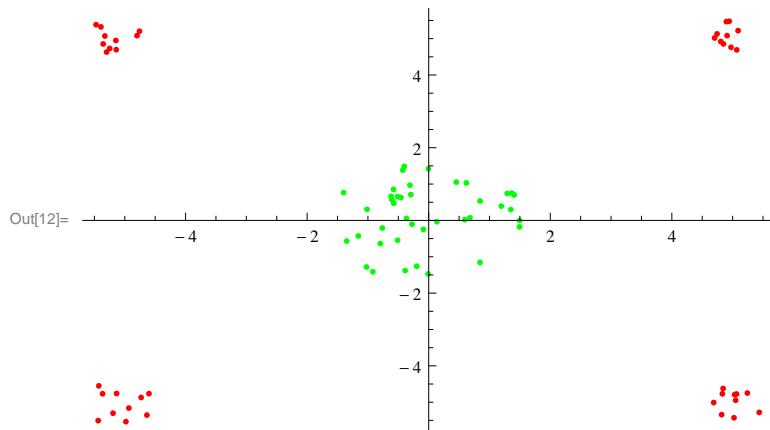
Jak je z grafů výše vidět, pro nižší hodnoty parametru t se SVM nedoučuje, a pro vysoké hodnoty se silně přeucuje. Optimální hodnota parametru se určuje experimentálně například křížovou validací.

Ilustrace přechodu do vyšší dimenze

V této kapitole si podrobnejší rozebereme transformaci dat do vyšší dimenze.

Nejprve si vygenerujeme data, na kterých budeme transformaci demonstrovat.

```
In[7]:= values = 40;
inRing = Join [Join [RandomReal[{-5.5, -4.6}, {values/4, 1}],
RandomReal[{-5.6, -4.5}, {values/4, 1}], 2],
Join [RandomReal[{-5.5, 4.6}, {values/4, 1}],
RandomReal[{-5.6, 4.5}, {values/4, 1}], 2],
Join [RandomReal[{-5.5, -4.6}, {values/4, 1}],
RandomReal[{-5.6, 4.5}, {values/4, 1}], 2];
inCentral = Join [RandomReal[{-1.5, 1.5}, {values, 1}],
RandomReal[{-1.5, 1.5}, {values, 1}], 2];
inputData = Join [inRing, inCentral];
inputClasses = Join [Table[1, {values}], Table[-1, {values}]];
ListPlot[{Extract[inputData, Position[inputClasses, 1]],
Extract[inputData, Position[inputClasses, -1]]}, PlotStyle -> {Red, Green}, PlotRange -> All]
```


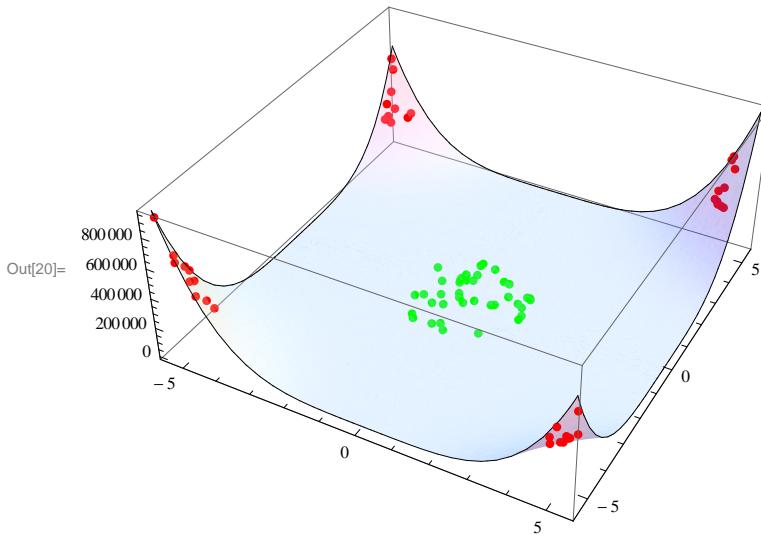
Jak je patrné z grafu, data jsou lineárně neseparabilní. Proto použijeme polynomiální kernel k jejich trasformaci do tří rozměrů.

Nejprve si připravíme předpisy pro funkce používané pro samotnou transformaci.

```
In[13]:= polynomDegree = 4;
RBFparam = 0.1;
KRBF = RBFKernel[#1, #2, RBFparam] &;
KPol = PolynomialKernel[#1, #2, polynomDegree] &;
KernelPolynomialSpec[x_] := {x[[1]], x[[2]], (1 + x[[1]] x[[2]])^polynomDegree};
KernelRBFSPEC[x_] := {x[[1]], x[[2]], Exp[-RBFparam (x[[1]] - x[[2]]) (x[[1]] - x[[2]])]};
```

Nyní můžeme provést samotnou transformaci dat.

```
In[19]:= higherDim = KernelPolynomialSpec /@ inputData;
Show[ListPointPlot3D[
  Extract[higherDim, Position[inputClasses, 1]], Extract[higherDim, Position[inputClasses, -1]]],
  PlotStyle -> {{Red, PointSize[Medium]}, {Green, PointSize[Medium]}}, PlotRange -> All],
  Plot3D[KernelPolynomial[x, z, 1, polynomDegree], {x, -5.5, 5.5}, {z, -5.5, 5.5},
  PlotPoints -> {30, 30}, PlotRange -> All, PlotStyle -> Opacity[0.3], Mesh -> None]]
```


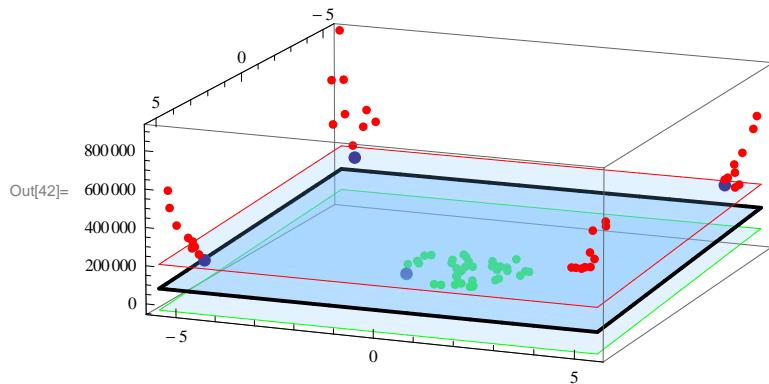
V grafu jsou vidět transformovaná data, a také funkce polynomiálního kernelu, pomocí kterého byla transformace provedena. Za povšimnutí stojí hodnoty osy z. Vidíme tedy, že data jsou po transformaci již lineárně separabilní pomocí roviny.

Najeme opětovné vektory pro roviny, které separují data.

```
In[21]:= vectors = Take[Sort[Join[Take[
  Sort[Extract[higherDim, Position[inputClasses, 1]][[;; values/4]], #1[[3]] < #2[[3]] &], 1],
  Take[Sort[Extract[higherDim, Position[inputClasses, 1]][[values/4 ;; values/2]],
  #1[[3]] < #2[[3]] &], 1], Take[Sort[Extract[higherDim, Position[inputClasses, 1]][[values/2 ;; 3*values/4]],
  #1[[3]] < #2[[3]] &], 1],
  Take[Sort[Extract[higherDim, Position[inputClasses, 1]][[3*values/4 ;; values]],
  #1[[3]] < #2[[3]] &], 1], #1[[3]] < #2[[3]] &, 3];
vectors2 = Sort[Join[Take[Sort[Extract[higherDim, Position[inputClasses, -1]],
  #1[[3]] < #2[[3]] &], 1]]];
v1 = vectors[[1]] - vectors[[2]];
v2 = vectors[[3]] - vectors[[2]];
normal = CrossProduct[v1, v2];
aa = normal[[3]];
d = Dot[normal, vectors[[1]]];
formula = normal * {x, y, 1};
formula = Plus @@ formula;
formula = (formula - d) / -aa;
dd = Dot[normal, vectors2[[1]]];
formula2 = normal * {x, y, 1};
formula2 = Plus @@ formula2;
formula2 = (formula2 - dd) / -aa;
F[x_, y_] := (Total[normal * {x, y, 1}] - d) / -aa;
F2[x_, y_] := (Total[normal * {x, y, 1}] - dd) / -aa;
```

Roviny si zobrazíme do předchozího obrázku.

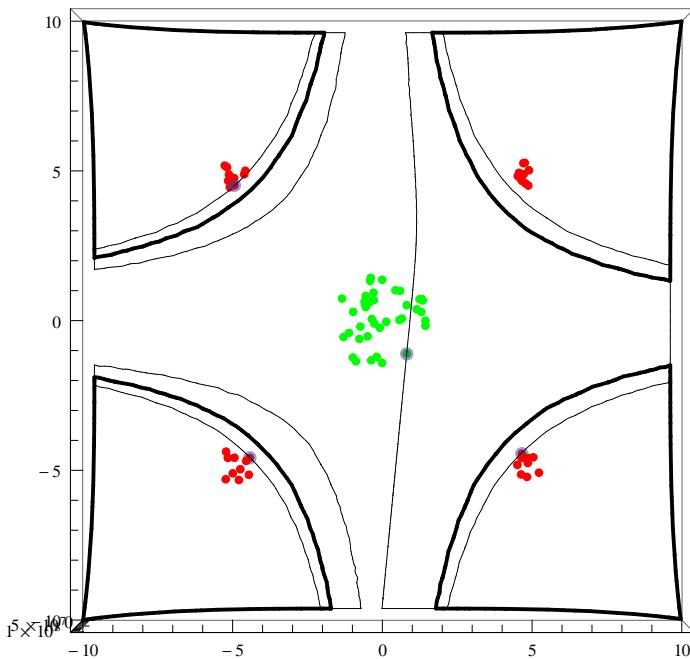
```
In[37]:= formula3 = normal * {x, y, 1};
formula3 = Plus @@ formula3;
ddd = Dot [normal, {0, 0, Abs[F[0, 0] - F2[0, 0]]/2}];
formula3 = ((formula3 - ddd) / -aa);
F3[x_, y_] := (Total [normal * {x, y, 1}] - ddd) / -aa;
Show [ListPointPlot3D [
{Extract [higherDim, Position [inputClasses, 1]], Extract [higherDim, Position [inputClasses, -1]]},
PlotStyle -> {{Red, PointSize [Medium]}, {Green, PointSize [Medium]}}, PlotRange -> All],
Plot3D [formula, {x, -5.5, 5.5}, {y, -5.5, 5.5}, Mesh -> None,
PlotStyle -> Opacity [0.2], BoundaryStyle -> {Red}],
Plot3D [formula2, {x, -5.5, 5.5}, {y, -5.5, 5.5}, Mesh -> None,
PlotStyle -> Opacity [0.2], BoundaryStyle -> {Green}],
Plot3D [formula3, {x, -5.5, 5.5}, {y, -5.5, 5.5}, Mesh -> None,
PlotStyle -> Opacity [0.4], BoundaryStyle -> {Thick}],
ListPointPlot3D [vectors [[;; 3]], PlotStyle -> {PointSize [0.020], Hue [0.6]}],
ListPointPlot3D [vectors2 [[;; 1]], PlotStyle -> {PointSize [0.020], Hue [0.6]}],
ViewPoint -> {15, 6, 4}]]
```


Světlejší, barevně orámované roviny jsou opětne roviny jednotlivých tříd. Černě orámovaná, nejvýraznější rovina je rovina, pomocí které se provádí klasifikace. V grafu jsou také zvýrazněny opětne vektory modrou barvou.

Výslednou klasifikaci si můžeme přiblížit následujícím grafem.

```
In[43]:= range = 10;
Show[Plot3D[KernelPolynomial[x, z, 1, polynomDegree], {x, -range, range},
{z, -range, range}, PlotRange -> All, PlotStyle -> Opacity[0], Mesh -> None,
RegionFunction -> Function[{x, y, z}, z > F[x, y]], BoundaryStyle -> {Dashing[{.001, .001}]}],
Plot3D[KernelPolynomial[x, z, 1, polynomDegree], {x, -range, range},
{z, -range, range}, PlotRange -> All, PlotStyle -> Opacity[0], Mesh -> None,
RegionFunction -> Function[{x, y, z}, z > F2[x, y]], BoundaryStyle -> {Dashing[{.001, .001}]}],
Plot3D[KernelPolynomial[x, z, 1, polynomDegree], {x, -range, range},
{z, -range, range}, PlotRange -> All, PlotStyle -> Opacity[0], Mesh -> None,
RegionFunction -> Function[{x, y, z}, z > F3[x, y]], BoundaryStyle -> {Thick}],
ListPointPlot3D[Extract[higherDim, Position[inputClasses, 1]], Extract[higherDim, Position[inputClasses, -1]]],
PlotStyle -> {{Red, PointSize[Medium]}, {Green, PointSize[Medium]}}, PlotRange -> All],
ListPointPlot3D[vectors[[;; 3]], PlotStyle -> Directive[PointSize[Large], Opacity[0.5]]],
ListPointPlot3D[vectors2[[;; 1]], PlotStyle -> Directive[PointSize[Large], Opacity[0.5]]],
ViewPoint -> {0, 0, 10}]
```


Tlustá černá čára představuje výslednou klasifikaci a slabší čáry zobrazují opěrné roviny. Světle modré jsou zvýrazněny opěrné vektory.

Použití SVM na reálných datech

V poslední části si ukážeme použití SVM na reálných datech z databáze UCI. K tomuto účelu použijeme známá Iris data.

Nejprve si data načteme. Pozor, je potřeba připojení k internetu.

```
In[45]:= data = Import["http://ftp.ics.uci.edu/pub/machine-learning-databases/iris/iris.data"];
```

Dále provedeme jednoduché předzpracování dat. Nejprve rozdělíme data na vstupní a výstupní množinu. Výstupní množina obsahuje textové atributy, ty převедeme na číselné.

```
In[46]:= data2 = Drop[data, -1];
inData = data2[[All, 1 ;; 4]]; (* vstupní parametry *)
outDataTmp = data2[[All, 5]]; (* výstupní parametr *) outVal = Tally[outDataTmp][[All, 1]];
encode = MapIndexed[#1 → Normal[#2] &, outVal];
outData = Flatten[Flatten[outDataTmp] /. encode];
Func[x_, y_] := If[y == x, 1, -1];
outDataC1 = Map[Func[#, 1] &, outData];
outDataC2 = Map[Func[#, 2] &, outData];
outDataC3 = Map[Func[#, 3] &, outData];
```

Níže jsou parametry použité pro klasifikaci. Jejich změnou a následným znovuvyhdnocením buňky, ve které se provádí klasifikace je možné provádět jednoduché experimenty.

```
In[55]:= PolDegree = 10; (* stupen polynomu pro polynomiální kernel *)
RBFParam = 0.001; (* t parametr RBF kernelu *)
error = 0.8; (* ohodnocení chyby *)
precision = 0.01; (* presnost *)
PolKer = PolynomialKernel[#1, #2, PolDegree] &;
RBFKer = RBFKernel[#1, #2, RBFParam] &;
```

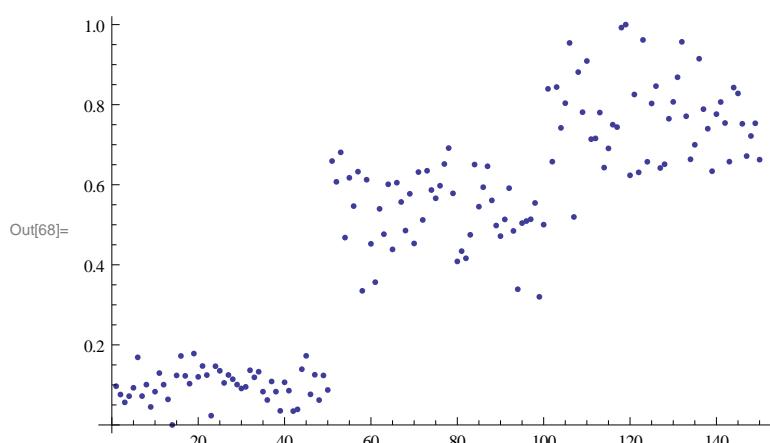
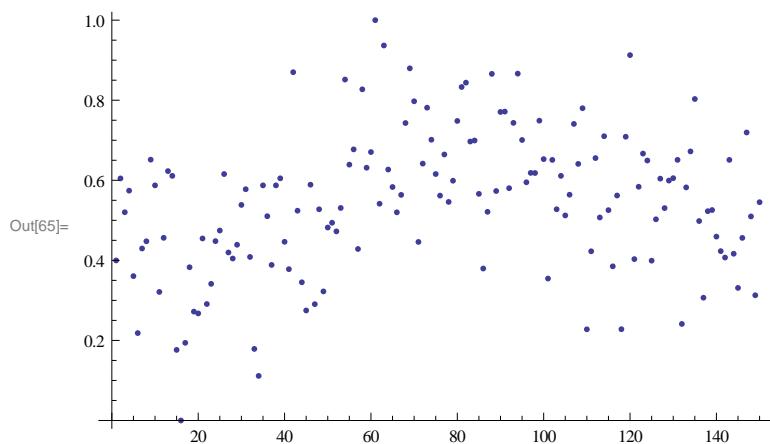
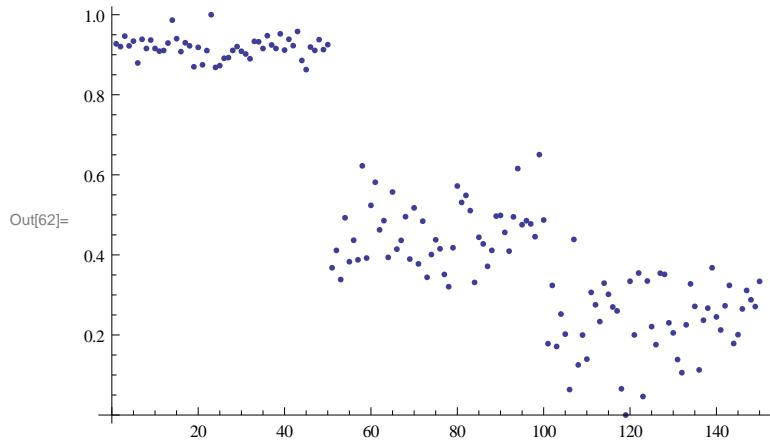
SVM v základní podobě umí klasifikovat pouze do dvou tříd. Protože naše data obsahují tři třídy, musíme použít menší okliku.

Nejsnažší je zobecnění dat na dvě třídy následujícím způsobem. Vybereme jednu třídu, tu necháme beze změny a zbylé dvě třídy sloučíme do jedné (1 vs. others). Takto bude dle postupovat pro všechny třídy. V našem případě získáme 3 datasety. Na každém datasetu natrénujeme jeden SVM model.

```
In[60]:= l = NonseparableSVM[inData, outDataC1, error, precision, KernelFunction → RBFKer];
out1 = Rescale[inData.WeightVector[l, inData, outDataC1]];
ListPlot[out1]

l1 = NonseparableSVM[inData, outDataC2, error, precision, KernelFunction → RBFKer];
out2 = Rescale[inData.WeightVector[l1, inData, outDataC2]];
ListPlot[out2]

l11 = NonseparableSVM[inData, outDataC3, error, precision, KernelFunction → RBFKer];
out3 = Rescale[inData.WeightVector[l11, inData, outDataC3]];
ListPlot[out3]
```


Výstupem jsou tři grafy. První graf udává klasifikaci do první třídy, druhý graf do druhé třídy a třetí graf do třetí třídy. Výslednou klasifikaci určíme tak, že jako výstupní třídu bereme tu třídu, jejíž model dosahuje nejvyššího

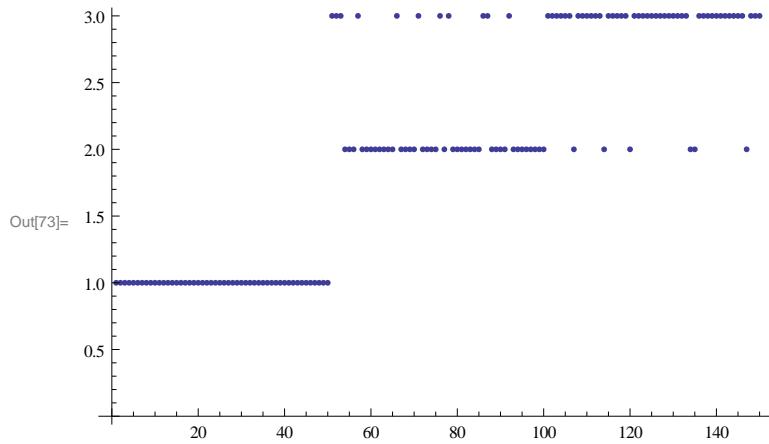
výstupu.

Zavedene funkce, pomocí kterých porovnáme výstupy jednotlivých modelů.

```
In[69]:= MyCompare [a_, b_, c_] := If[a >= b && a >= c, 1, If[b >= a && b >= c, 2, 3]];
MyCorrect [a_, b_] := If[a == b, 1, 0];
```

A zobrazíme si výslednou klasifikaci.

```
In[71]:= out = {};
For[i = 1, i < Dimensions[out3][[1]], i++,
AppendTo[out, MyCompare[out1[[i]], out2[[i]], out3[[i]]]]
];
ListPlot[out]
```


Pro porovnání si zobrazíme ještě správný výstup.

```
In[74]:= ListPlot [outData]
Out[74]=
```

The figure is a scatter plot with a horizontal axis labeled from 0 to 150 and a vertical axis labeled from 0.5 to 3.0. Blue dots represent individual data points. They are clustered into three horizontal bands: one near y=1.0 (length approximately 50), one near y=2.0 (length approximately 50), and one near y=3.0 (length approximately 50).

Úspěšnost klasifikace si vyjádříme ještě v procentech.

```
In[75]:= correct = 0;
For[i = 1, i < Dimensions[out3][[1]], i++,
correct += MyCorrect[out[[i]], outData[[i]]];
];
N[correct / Dimensions[outData][[1]] * 100, 5]
Out[77]= 88.667
```